

ústavy podrobeny v poslední době velmi přísnému státnímu dohledu.

Pro školní spoření doporučil sjezd co nejvydatnější podporu výchovy ke spoření, zavedení nauky o spoření jako pravidelného předmětu vyučovacího do škol, vytvoření smíšených sborů vychovatelů mládeže a zástupců spořitelů a velmi úzkou spolupráci spořitelů s učitelskými sbory.

Otázka poměru spoření k životnímu pojištění a spolupráce spořitelů a pojišťoven nebyla probírána a Mezinárodní ústav spořitelů v Miláně byl pověřen jejím prostudováním a předložením výsledků tohoto studia příštímu sjezdu, který se má konati v roce 1940 v Berlíně. Kubeš.

Nouze mezi příslušníky stavu advokátského v Německu, která jak se i v Německu samém veřejně uznává, byla ještě zvýšena některými opatřeními dnešního režimu, vyvolá asi nutnost určitých zákonodárných zákroků. Otázkou zabývala se nedávno říšská rada německých právních zástupců, která doporučila řadu opatření, jimiž by mohly býti zmírněny největší nesnáze, které se tu vyskytují. Též v odborném tisku jest tato otázka živě přetřásána. Uvažuje se zejména o tom, jak zameziti přístup k advokacii těm mladým právníkům, kteří nebyli uznáni způsobilými k státní službě, jakož i o opatřeních, jimiž by bylo umožněno zkoumati způsobilost těch adeptů stavu advokátského, kteří o přijetí do státní služby nežádali. Dále se uvažuje o vyloučení z provozování advokacie těch advokátů, kteří byli postiženi těžkými kárnými tresty a konečně i o stanovení věkové hranice, až do které by bylo jedině možno povolání advokátské vykonávati. V souvislosti s takovým opatřením bylo by třeba umožniti advokátům v přiměřené formě pensijní zaopatření. Jako další opatření se uvádějí zvýšení cenové hranice pro nucené zastoupení advokátem, boj proti pokoutnictví a vyloučení z výkonu advokacie pensionovaných státních úředníků. I když mnohá z navrhovaných opatření mají význam jen se zřetelem k zvláštním poměrům v Německu, nejsou uvedené návrhy bez zajímavosti ani pro poměry naše.

Extradiční styk Švýcarska s cizinou v roce 1934. Počet extradičních věcí a případů převzetí trestního stíhání byl v roce 1934 skoro stejný jako v roce 1933. (Srv. Právník 1934, strana 459.) Dvě věci byly podle článku 23. spolkového zákona o vydávání zločinců předloženy k rozhodnutí spolkovému soudu. Ve dvou případech zamítlo justiční a policejní oddělení v Bernu samo žádané extradice, poněvadž trestní stíhání, ač šlo o delikty obecné, bylo ve státě vyžadujícím zavedeno z důvodů politických. S hlediska právního byl zajímavý tento konkrétní případ: švýcarská vláda požádala Badensko o vydání švýcarského státního příslušníka ke stíhání pro podvod. Badenské ministerstvo spravedlnosti poukázalo k tomu, že trestný čin s přihlédnutím k výši možného trestu, je zahrnut v amnestii podle německého amnestičního zákona ze 7. srpna 1934, a že proto vydání je podle německého extradičního zá-